

Către

**Inspekția Judiciară de pe lângă Plenul Consiliului
Superior al Magistraturii**

Subsemnatul Árus Zsolt István, cu domiciliul în județul Harghita, municipiul Gheorgheni, str. Gábor Áron, nr. 26, adresă email arus.zsolt@sic.hu, în baza Art. 45, alin. (2) din Legea 317/2004, formulez prezenta

Sesizare

privind încălcarea unor prevederi legale de către Szikszi Enikő, judecătoare în cadrul Tribunalului Harghita, respectiv Corina Ioana Mureșan și Nicolae-Gabriel Ionaș, judecători din cadrul Curții de Apel Tg-Mureș, fapte considerate de mine abatere disciplinară, având în vedere Art. 99 litera h. (*exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune*) din Legea 303/2004.

Faptele:

În noiembrie 2014 am adresat o petiție prefectului județului Harghita (anexa 1), petiție la care nu am primit nici un răspuns. Am revenit din nou cu aceeași problemă în ianuarie 2015, dat tot fără succes. M-am adresat deci instanței de contencios administrativ (anexa 2) și am cerut ca prefectul să fie obligat să soluționeze petiția. În data de 10 noiembrie 2015 a fost pronunțată Hotărârea civilă nr. 1787/2015 a Tribunalului Harghita, secția de contencios administrativ (anexa 3), prin care prefectul județului Harghita a fost obligat la soluționarea petiției mele din noiembrie 2014, în conformitate cu Art. 3, 4 și 5 din OG 27/2002.

Soluționarea petiției conform Art. 3,4 și 5 din OG 27/2002 presupune efectuarea celor solicitate de mine în petiție și comunicarea către mine a celor constatate și a măsurilor luate.

Hotărârea a rămas definitivă în data de 28 decembrie 2015, din acea dată prefectul avea - conform legii - la dispoziție 30 de zile să o pună în aplicare.

1. Cu toate acestea timp de 37 de zile prefectul nici nu a început să pună în aplicare hotărârea (cu excepția părții cu privire la cheltuielile de judecată). Doar în data de 3 februarie 2016 a trimis o circulară către primarii din județ (anexa 4), prin care însă a cerut numai informații, fără să solicite primarilor respectarea legii sau să le

atenționeze că în caz contrar le va aplica sancțiuni. Și mai târziu, în data de 29 februarie 2016 (cu 33 zile după scurgerea termenului!), cu ocazia ședinței colegiului prefectural a adus la cunoștința conducătorilor serviciilor publice deconcentrate prevederile din Hotărârea 1787/2015 (ultima pagină a procesului verbal al ședinței - anexa 5). Si în acel caz însă în loc să verifice instituțiile respective, le-a solicitat să declare ei dacă respectă acele prevederi legale. Chiar așa, din cele două centralizatoare întocmite de prefect pe baza răspunsurilor primite (anexele 6 și 7) rezultă că într-un număr însemnat de cazuri (marcate de mine pe centralizatoare) prevederile legale vizate nu se respectă. Conform Hotărârii 1787/2015 în aceste cazuri prefectul ar fi trebuit să intervină și să sancționeze conducătorii acelor instituții, acest lucru însă nu s-a întâmplat nici până în ziua de azi (așa cum se va vedea mai târziu).

Drept urmare la începutul lunii martie 2016 m-am adresat instanței (anexa 8) cu rugămintea să constate că prefectul nu a pus în aplicare Hotărârea 1787/2015 și să-l sancționeze pentru acest lucru, respectiv să-l oblige la plata de despăgubiri.

Cu toate că Legea 554/2004 este cât se poate de clară, cu termene precise care nu lasă loc la interpretări, și cu toate că prefectul în termenul legal de 30 zile nici nu a început punerea în aplicare a hotărârii, iar nici ulterior nu a pus în aplicare părțile esențiale (verificări și sancțiuni), judecătoarea Szikszai Enikő a înțeles să respingă acțiunea formulată de mine (Încheierea civilă 756/2016 - anexa 9), motivând - de fapt - prin ceea ce prefectul a început să pună în aplicare hotărârea. În încheiere regăsim mai multe afirmații care în mod obiectiv sunt false, și anume:

- "Din toate aceste acte depuse la dosar rezultă că pârâțul s-a conformat celor dispuse prin Sentința civilă nr. 1787/10.11.2015 în timp util" - cu toate că asta ar fi adevărat numai în cazul în care până în 27 ianuarie 2016 aș fi primit de la prefect un răspuns la petiție prin care mă informează despre cele constatate și despre măsurile luate, ceea ce nu s-a întâmplat nici până azi.

- "Tribunalul este de părere că, deși nu toate aceste adrese au fost emise în termenul de 30 zile reglementat de art. 24 alin. 1 din Legea 554/2004..." - asta în condițiile în care nici o adresă nu a fost emisă în acel termen, așa cum am arătat.

- "...reținându-se totodată că emiterea de adresa și comunicarea acestora unui număr însemnat de entități din județ necesită timp, ceea ce în aprecierea instanței nu reprezintă o încălcare a legii." - asta în secolul 21 și fiind vorba de câteva zeci de adrese (identice ca conținut) care se emit și se transmit destinatarilor în decurs de câteva ore. Pe de altă parte legea este imperativă și cât se poate de clară și nu oferă posibilitatea judecătorului la o astfel de interpretare.

Mai mult decât atât, în ultimul alineat de pe pagina 6 din încheiere, judecătoarea Szikszai Enikő formulează o interpretare halucinantă cu privire la acordarea de penalități, afirmând că aceasta ar fi posibilă numai ulterior, în cazul în care instanța ar admite cererea mea privind sancționarea, iar prefectul nu s-ar conforma nici după alte 30 de zile de la data încheierii. Această interpretare este cât se poate de clar eronată, în defavoarea mea.

Împotriva acestei încheieri am formulat apel (anexa 10), acesta fiind judecat la Curtea de Apel Tg-Mureș, de către judecătorii Corina Ioana Mureșan și Nicolae-Gabriel Ionaș, în data de 25 iulie 2016. Și cu toate că între timp prefectul nu a mai întreprins nimic pentru a pune în aplicare Hotărârea 1787/2015, apelul meu a fost respins, de data asta prin Decizia nr. 429/A/2016 definitivă (anexa 11), tot pe baza unor susțineri care - chiar conform deciziei Curții de Apel - nu sunt juridice (pagina 5 sus). Nu se ia în considerare de loc că era nevoie de o hotărâre judecătorească definitivă ca prefectul măcar să întreprindă ceva legat de petiția mea, respectiv că din martie încoace nu a mai făcut nimic, cu toate că pe baza datelor din centralizatorul întocmit chiar de el, ar fi trebuit să ia măsuri împotriva instituțiilor unde nu se respectă legile privind utilizarea limbii materne, și asta numai în baza obligațiilor de serviciu stipulate în Legea 340/2004, chiar dacă nu ar exista Hotărârea nr. 1787/2015. Este deci indiscutabil că prefectul nu pune în aplicare Hotărârea 1787/2015 în mod voit, fără să existe vreun impediment obiectiv, dând dovadă evidentă de rea-credință.

Pentru a atrage atenția prefectului că Hotărârea 1787/2015 încă nu este pusă în aplicare i-am trimis o adresă (anexa 12 - originalul și pe verso traducerea în limba română), la care am primit un răspuns (anexa 13) din care rezultă, că bazat pe hotărârile date de cele două complete în dosarul 242/96/2016, prefectul consideră că nu mai are nici o obligație privind punerea în aplicare a hotărârii respective. Și așa cum se poate vedea din pozele realizate zilele acestea (anexa 14), nu a intervenit nici măcar în cazul celor mai evidente încălcări ale legilor, pe toate cele patru poze putând fi observate înscricțiuni exclusiv în limba română în localități în care ponderea locuitorilor de naționalitate maghiară depășește pragul de 20%.

Am fost deci nevoit să mă adresez Curții Europene a Drepturilor Omului, solicitând să constate că în acest caz a fost încălcat dreptul meu la un proces echitabil, deoarece ambele hotărâri au fost luate cu încălcarea legilor incidente. Această încălcare a dreptului meu la un proces echitabil a avut loc deoarece cu toate că prefectul județului Harghita nu a pus în aplicare nici în termenul legal, dar nici de atunci încoace Hotărârea civilă nr. 1787/2015 dată în Dosarul nr. 835/96/2015, instanța a refuzat să constate acest lucru și să sancționeze prefectul, respectiv să-l oblige la plata de despăgubiri. Judecătorii care au judecat acest caz au încălcat în mod clar prevederile Art. 24 al. 3 din Legea 554/2004, care prevede că dacă se depășește termenul de execuție, atunci la cererea părții vătămate instanța aplică penalitate și acordă despăgubire. Se poate constata că textul nu permite judecătorilor să cântărească, nu zice că "poate aplica" sau "poate acorda" ci că "aplică" și "acordă". Dacă această prevedere ar fi fost aplicată corect, măcar aș fi primit despăgubiri de la prefect, dar prin modul în care judecătorii au judecat acest caz mi-au refuzat și acest drept, mi-au cauzat nu numai vătămarea dreptului ca petiția mea să fie soluționată, dar și pierdere evaluabilă în bani. Iar datorită faptului că cererea mea din dosarul 242/96/2016 a fost respinsă în mod definitiv, prefectul consideră că nici nu trebuie să continue punerea în aplicare a Hotărârii Civile 1787/2015. Deci chiar dacă judecarea Dosarului nr. 835/96/2015 a decurs în mod corect și echitabil, hotărârea definitivă din Dosarul nr. 242/96/2016 a compromis în mod definitiv și acel proces, astfel că solicitarea mea din acel dosar, care în aprecierea instanței a fost legitimă, nu va fi îndeplinită, datorită modului în care s-a judecat Dosarul nr. 242/96/2016.

2.

Concluzionând se poate constata, că cele două hotărâri au avut ca efect că o hotărâre definitivă nu s-a pus și nici nu se va pune în aplicare. Și asta cu concursul nemijlocit al judecătorilor reclamați de mine. De vreme ce atât situația, cât și prevederile legale au fost clare și fără echivoc, avem de a face cu încălcări ale Legii 554/2004, ale Codului de Procedură Civilă și ale Legii 303/2004. Rămâne de stabilit dacă este vorba de neglijență sau rea credință, dar din cele descrise mai sus rezultă că probabilitate mai mare are varianta a doua.

Țin să accentuez, că problema nu o reprezintă modul în care judecătorii reclamați de mine au raționat în limitele premise de prevederile legale, ci faptul că au încălcat în mod clar și flagrant prevederi legale care nu lasă loc la interpretări. De vreme ce prefectul nu a pus în aplicare Hotărârea civilă nr. 1787/2015 în termenul de 30 de zile, acești judecători aveau obligația legală de a-l sancționa și de a-l obliga la plata despăgubirilor solicitate. Și chiar dacă legea le-ar fi permis să cântărească, este cât se poate de clar că prefectul nu a dat dovadă de nici un pic de bună credință timp de un an jumate, astfel că se putea prevedea cu o probabilitate de 99,99% că respingerea cererii mele din dosarul nr. 242/2016 va avea ca și efect acela că nu va mai întreprinde nimic, deci Hotărârea civilă 1787/2015 va rămâne nepusă în aplicare.

Chiar presupunând prin absurd, că judecătorii reclamați de mine ar fi avut posibilitatea de a cântări, în opinia mea ar fi putut numai atenționa prefectul și amâna pronunțarea, pentru a-i acorda timp să pună în aplicare Hotărârea 1787/2015. Asta deoarece după respingerea cererii mele, o nouă cerere de acest gen nu se mai poate introduce, pentru că ar cădea sub autoritatea lucrului judecat. Deci prin modul de soluționare a dosarului 242/96/2016, practic acești judecători au contribuit decisiv și nemijloc la împiedicarea punerii în aplicare a Hotărârii civile 1787/2015. Avem deci de a face în mod evident cu grave abateri disciplinare.

Pe baza faptelor relatate, respectiv a documentelor anexate, solicit să constatați că prin adoptarea și motivarea Încheierii civile nr. 935/2016, judecătoarea Szikszai Enikő, respectiv a Deciziei nr. 429/A/2016 a Curții de Apel Tg-Mureș judecătoria Corina Ioana Mureșan și Nicolae-Gabriel Ionaș, au comis abateri disciplinare, și în consecință să sesizați secția pentru judecători al Consiliului Superior al Magistraturii, ca aceasta să le aplice sancțiuni disciplinare, în conformitate cu prevederile Art. 100 și 101 din Legea 303/2004.

Gheorgheni, la 12 10 2016

Cu respect,

Árus Zsolt István